

Anhang

til

Rigsdagstidenden.

N° 9.

1850.

Anden Session.

(Om Consumtionen og dens Ophævelse (forts.))

En nøiagtig Sammenligning for de forløbne Aar om hine Formalingsafgifters Forøgelse lader sig dog af den Grund ikke anstille, at en betydelig Deel Meel og Gryn indføres til Kjøbstæderne mod Consumtions Er læggelse, hvorimod der af Ol ikkun indføres lidet fra Landet og Hertugdømmerne, og hvad der indføres af Geddike kan ikke gjøre Udslag. Af denne sidste Omstændighed følger imidlertid, at det ved det her gjældende Slags Formalingsafgifter, endnu mere end ved Formalingsafgifterne af Malt til Ol og Geddike, er Tilfælde, at den paa Møllerne førte Control med deres Opkrævning alene kan fuldstændiggjøres, ved at Portconsumtion samtidig opkræves af det Meel og Gryn m. v., som indføres til Stæderne uden Formalingsseedel. Det er saaledes en væsentlig Ulempe ved de heromhandlede Formalingsafgifter, som ved alle de andre, at endssjøndt de ikke i nogen betænkkelig Grad fordyre de første Fornødenhedsartikler, paa hvilke de hvile, maa deres Opkrævelse dog, formedelst Møllecontrolen og den Andeel, der maa tilregnes denne af de med Portopsynet forbundne Udgifter og Indskrænkninger af den frie Samfærdsel, antages at medføre usfordomsræmslig Beføstning og Controlbyrde for Øverne.

Den 4de Hovedart af de danske Consumtions-Afgifter er, som ovenfor anført, Indførselsconsumtions-Afgifterne af de ifølge Tarifen af 22de Novbr. 1837 ved Indførselen til Kjøbenhavn og Provindskjøbstæderne consumtionspligtige Gjenstande, der findes angivne efter deres finansielle Betydning i det statistiske Tabelværks aarlige Publicationer fra 1838 til 1849 incl. Det er mod

denne Deel af Consumtionsafgifterne, den saakaldte Portconsumtion, at de fleste og vægtigste Stemmer have reist sig, og det er om dennes Ophævelse, der drager Formalingsafgifternes efter sig som en uundgaaelig Følge, — ligesom paa den anden Side Portconsumtionen alene dog ikke i Provindskjøbstæderne kan lønne sig uden Formalingsafgift, — at der fornemmelig er Spørgsmaal.

Indførselsconsumtions-Afgifterne i Kongeriget ere meget gamle. I de ældste Tider sammenblandes de hyppigen med Told, og denne Ubestemthed har tildeels endnu vedligeholdt sig i Sprogbrug, ligesom man møder Spør af samme i Udtrykket „at tolde“ og „Toldkorn“ om den Sød, som hyppigen gives Møllerne istedetfor Malepenge. Først hen i det 17de Aarhundrede adskilte man Consumtions-Afgifterne under Navn af Zise eller Accise fra Toldafgifterne. I Kong Christian den Fjerdes Tids. og Toldbrulle af 3die Febr. 1625 omtales saaledes Accise af Ol, Mjød, Rust, Melss og Brændeviin. Under Accise indbefattedes ogsaa Formalingsafgifterne, i Henseende til hvilke Grunden til Møllecontrolen lagdes ved Kong Frederik den Tredies Tids. af 13de Aug. 1651. Senere har det nærværende Consumtions-Afgiftssystem udviklet sig gjennem en talrig Række af Lovbud, blandt hvilke Tidsgrne af 1ste Mai 1672, 13de Octbr. 1688, 31de Decbr. 1700, 24de Decbr. 1760, 15de Octbr. 1778, 13de Jan. 1783, 1ste Febr. 1797, 21de Octbr. 1803, 6te Juni 1806 og 23de Octbr. 1811, samt endelig Tidsgrn. 22de Novbr. 1837 fornemmelig komme i Betragtning. Som bekendt deelte Consumtionen sig tilforn i Kjøbstad-Consumtion og Land-Consumtion, hvilken sidste, der bestod af Familteskat, Folkeskat,